

UWAGI METODYCZNE

Z uwagi na fakt, że dla części mieszkańców niemożliwe było przeprowadzenie spisu z udziałem rachmistrza spisowego (z różnych powodów), podstawowe informacje dla takich osób, takie jak: imię i nazwisko, data urodzenia oraz płeć – zostały spisane z ewidencji. Wszystkie pozostałe pytania na formularzu spisowym – w przypadku spisywanych z ewidencji – pozostały bez odpowiedzi. Szacuje się, że z ewidencji spisano około 135 tys. ludności (prawie 3% ogółu ludności). Bezpośrednią konsekwencją spisywania z ewidencji są braki odpowiedzi (nie ustalono), podawane w poszczególnych tablicach.

Kategorie ludności

Na podstawie wyników spisu ludności i mieszkań z 2002 r. zostały wyodrębnione trzy podstawowe kategorie ludności:

1. Ludność stała (stale zamieszkała).
2. Ludność faktycznie zamieszkała.
3. Rezydenci (ludność rezydująca).

Wszystkie informacje zawarte w niniejszej publikacji dotyczą kategorii ludności faktycznie zamieszkałej – określanej jako "ludność".

Kategoria **ludności stałej (stale zamieszkałej)** obejmuje osoby mieszkające stale (z reguły zameldowane na pobyt stały), które były:

- obecne w czasie spisu, a dokładnie w momencie krytycznym spisu,
- nieobecne w momencie spisu, bez względu na miejsce przebywania i czas trwania nieobecności.

Kategoria **ludności faktycznie zamieszkałej** obejmuje następujące grupy osób:

1. **Mieszkające stale**, tj. osoby, które były:
 - a) obecne w momencie spisu,
 - b) nieobecne w momencie spisu, ale ich nieobecność trwała mniej niż 2 miesiące,
 - c) nieobecne w momencie spisu przez okres dłuższy niż 2 miesiące, ale ich nieobecność wynikała z następujących powodów:
 - odbywania zasadniczej służby wojskowej lub innej w systemie skoszarowanym oraz uczestniczenia w misjach wojskowych,
 - przebywania w zakładzie karnym lub śledczym,
 - pobytu za granicą.

2. **Przebywające czasowo przez okres powyżej 2 miesięcy**, tj. osoby, które mieszkają na stałe w innym miejscu (są tam zameldowane na pobyt stały), natomiast w miejscu spisania przebywały czasowo z następujących powodów: nauka, praca, sprawy rodzinne, warunki mieszkaniowe, leczenie lub rehabilitacja, pobyt w domu opieki.

Jako czas okresowej nieobecności lub przebywania przyjęto czas faktyczny, a nie zamierzony.

Kategoria ludności faktycznie zamieszkałej nie uwzględnia osób przybyłych z zagranicy na pobyt czasowy, tj. tych, które nie posiadają stałego pobytu w Polsce (pozwolenia na osiedlenie się).

Do nowej kategorii ludności – **rezydentów (ludności rezydującej)** zalicza się:

- a) stałych mieszkańców, z wyjątkiem osób przebywających poza miejscem zamieszkania przez okres co najmniej 12 miesięcy – bez względu na ich miejsce przebywania (w kraju czy za granicą),
- b) osoby przebywające czasowo przez okres co najmniej 12 miesięcy, przybyłe z innego miejsca w kraju lub z zagranicy (cudzoziemcy).

Jako kryterium przemieszczania się ludności przy wyodrębnianiu tej kategorii przyjmuje się: naukę, pracę, sprawy rodzinne, warunki mieszkaniowe, leczenie i rehabilitację lub pobyt w domu opieki. Oznacza to, że osoby odbywające zasadniczą służbę wojskową (w systemie skoszarowanym) lub przebywające w zakładach karnych czy aresztach – bez względu na czas nieobecności – są zaliczane do rezydentów miejscowości, w których zamieszkiwali przed jej "przymusowym opuszczeniem".

Wiek

Wiek osób – określony liczbą ukończonych lat – ustalono poprzez porównanie pełnej daty urodzenia z dniem przeprowadzenia spisu (tzw. dniem krytycznym – 20 maja 2002 r.).

Poziom wykształcenia

Poziom wykształcenia jest to najwyższy ukończony poziom kształcenia w szkole lub szkolenia w innym trybie i formie, uznany zgodnie z obowiązującym systemem szkolnictwa. Podstawą zaliczenia wykształcenia do określonego poziomu było uzyskanie świadectwo (dyplom) ukończenia odpowiedniej szkoły: dziennej, wieczorowej, zaocznej czy eksternistycznej. Po reformie szkolnictwa z 1999 r. – wprowadzającej 6-letnią szkołę podstawową i 3-letnie gimnazjum – badaniem poziomu wykształcenia objęto osoby w wieku 13 lat i więcej.

Poziom wykształcenia został potraktowany bardzo szczegółowo, z rozróżnieniem stopni naukowych, tytułów magistra i zawodowych. W przypadku wykształcenia policealnego i średniego uwzględniono fakt posiadania świadectwa dojrzałości (matury) lub świadectwa ukończenia szkoły średniej.

W publikacji zastosowano następującą **klasyfikację poziomów wykształcenia**:

- wyższe,
- policealne,
- średnie ogólnokształcące,
- średnie zawodowe,
- zasadnicze zawodowe,
- podstawowe ukończone,
- podstawowe nieukończone i bez wykształcenia szkolnego.

Gospodarstwa domowe

Osoby mieszkające w mieszkaniach oraz przebywające w pomieszczeniach niebędących mieszkaniami (np. strych, garaż, barak, barakowóz, przyczepa kempingowa, barka) tworzą gospodarstwa domowe.

Przez gospodarstwo domowe rozumie się zespół osób spokrewnionych lub niespokrewnionych, mieszkających razem i wspólnie utrzymujących się. Osoby samotne utrzymujące się samodzielnie tworzą jednoosobowe gospodarstwa domowe.

W mieszkaniu lub pomieszczeniu niebędącym mieszkaniem mogło być spisanych jedno, dwa, trzy lub więcej gospodarstw domowych.

W każdym gospodarstwie domowym wyodrębniono "głowę" gospodarstwa domowego, wobec której ustalono stopień pokrewieństwa (powinowactwa) dla pozostałych osób wchodzących w skład danego gospodarstwa domowego.

Głową gospodarstwa domowego w rozumieniu spisu jest ta osoba, która całkowicie lub w przeważającej części dostarcza środków utrzymania danemu gospodarstwu domowemu. Jeżeli dwie lub więcej osób dostarczają środków utrzymania w jednakowym stopniu, za głowę gospodarstwa domowego uznaje się tę osobę, która tymi środkami rozporządza.

Na podstawie stopnia pokrewieństwa (powinowactwa) z głową gospodarstwa domowego pozostałych członków danego gospodarstwa domowego oraz dodatkowych informacji (data zawarcia związku małżeńskiego, informacja o rodzicach, informacja

o partnerach osób żyjących w związku nieformalnym) ustalano skład rodzinny gospodarstw domowych, tzn. liczbę i typy rodzin.

Ze względu na stopień pokrewieństwa oraz liczbę osób wchodzących w skład danego gospodarstwa domowego wyróżnia się następujące **typy gospodarstw domowych**:

- rodzinne:
 - jednorodzinne,
 - dwurodzinne,
 - trzyrodzinne i większe,
- nierodzinne:
 - jednoosobowe,
 - wieloosobowe.

W niniejszej publikacji gospodarstwa domowe, biorąc pod uwagę liczbę oraz stopień pokrewieństwa osób wchodzących w skład danego gospodarstwa domowego, podzielono na następujące typy gospodarstw domowych:

- jednoosobowe,
- wieloosobowe:
 - rodzinne:
 - jednorodzinne,
 - dwurodzinne,
 - trzyrodzinne i większe,
 - nierodzinne.

W spisie 2002 r. badano samodzielność zamieszkiwania gospodarstw domowych. Podstawą podziału gospodarstw domowych na mieszkające samodzielnie i mieszkające wspólnie była liczba gospodarstw domowych spisanych w danym mieszkaniu. Jeżeli w mieszkaniu zostało spisane tylko jedno gospodarstwo domowe – uznano je za **gospodarstwo domowe mieszkające samodzielnie** (niezależnie od jego składu rodzinnego), natomiast gdy w mieszkaniu spisano 2 lub więcej gospodarstw domowych – uznano je za **gospodarstwa domowe mieszkające wspólnie**.

Rodzina

Spośród osób wchodzących w skład gospodarstw domowych zostały wyodrębnione rodziny.

Rodzina (biologiczna) to dwie lub większa liczba osób, które są związane jako mąż i żona, wspólnie żyjący partnerzy (kohabitanci) – osoby płci przeciwnej lub jako rodzic

i dziecko. Rodzina obejmuje parę bez dzieci lub parę z jednym lub większą liczbą dzieci, albo też samotnego rodzica z jednym bądź większą liczbą dzieci.

Wyróżniono następujące **typy rodzin**:

- małżeństwa z dziećmi,
- małżeństwa bez dzieci,
- partnerzy z dziećmi,
- partnerzy bez dzieci,
- samotna matka z dziećmi,
- samotny ojciec z dziećmi.

Innowacją spisu z 2002 r. było wyodrębnienie partnerów jako odrębny typ rodziny. W poprzednich spisach pary kohabitujące wykazywano łącznie z małżeństwami.

Młoda rodzina – rodzina, w której matka w momencie spisu była w wieku poniżej 30 lat, a ojciec poniżej 35 lat; w przypadku małżeństw (związków partnerskich) bez dzieci brano pod uwagę wiek obojga małżonków/partnerów.

Dziecko to osoba w każdym wieku, która pozostaje w gospodarstwie domowym (lub przebywa w gospodarstwie zbiorowym) wraz z obojgiem lub jednym z rodziców. Do dzieci zalicza się również pasierbów oraz dzieci przysposobione.

Dziecko do lat 24 na utrzymaniu jest to dziecko w wieku 0 - 24 lata, które nie posiada własnego źródła utrzymania i pozostaje na utrzymaniu innej osoby wchodzącej w skład gospodarstwa domowego.

Źródła utrzymania osób

Źródła utrzymania osób są to źródła, z których pochodzą środki na finansowanie konsumpcyjnych (jedzenie, ubranie, mieszkanie) i innych życiowych potrzeb, uzyskiwane w okresie 12 miesięcy poprzedzających spis.

Wyróżnia się następujące **grupy źródeł utrzymania**:

- dochody (zarobki) z pracy osobiście wykonywanej, niezależnie od charakteru zatrudnienia,
- niezarobkowe źródła dochodów,
- inne dochody pochodzące z:
 - własności,
 - najmu,
- pozostawanie na utrzymaniu innych osób posiadających własne źródła dochodów.

Źródła utrzymania gospodarstw domowych

Źródła utrzymania gospodarstwa domowego (główne i dodatkowe) wynikają z indywidualnych źródeł dochodów uzyskiwanych w okresie 12 miesięcy poprzedzających spis przez poszczególne osoby tworzące gospodarstwo domowe. Jeżeli członkowie gospodarstwa domowego uzyskiwali dochody z tego samego źródła, wówczas źródło to było głównym, a zarazem jedynym (wyłącznym) źródłem utrzymania ich gospodarstwa domowego. Natomiast, jeżeli uzyskiwali dochody z różnych źródeł, wówczas należało określić, które z tych źródeł było głównym, a które dodatkowym (według oświadczenia spisywanych osób).

Decydujące znaczenie dla określenia źródeł utrzymania gospodarstwa domowego miało ustalenie rodzaju przeważającego dochodu osiąganego łącznie przez członków danego gospodarstwa domowego w wyniku łączenia indywidualnych dochodów poszczególnych osób pochodzących z tego samego źródła.

Główne źródło utrzymania gospodarstwa domowego jest to źródło, z którego pochodzi przeważająca część środków w budżecie domowym, przeznaczana na potrzeby wszystkich członków gospodarstwa domowego.

Dodatkowym źródłem utrzymania gospodarstwa domowego jest źródło drugie pod względem wysokości łącznego dochodu, przeznaczanego na potrzeby gospodarstwa domowego jako całości.

Przy ustalaniu głównego i dodatkowego źródła utrzymania gospodarstwa domowego z użytkownikiem gospodarstwa indywidualnego uwzględniano zarówno wartość produktów sprzedanych, jak i zużytych w gospodarstwie domowym - skonsumowanych lub wykorzystywanych do dalszej produkcji w swoim gospodarstwie rolnym (działce rolnej).

Do określenia głównego i dodatkowego źródła utrzymania gospodarstw domowych użyto identycznej klasyfikacji źródeł utrzymania jak dla źródeł utrzymania osób.

Jako odrębną pozycję wykazywano **gospodarstwa domowe na utrzymaniu**. Oznaczało to, że osoby tworzące gospodarstwo domowe spełniały warunek wspólnego zamieszkiwania, ale nie posiadały własnych źródeł dochodów, bądź posiadane środki były niewystarczające – wówczas osoby te pozostawały wyłącznie lub głównie na utrzymaniu innych osób spoza ich gospodarstwa domowego.

Grupy społeczno-ekonomiczne gospodarstw domowych

Informacje o źródłach utrzymania gospodarstw domowych służą do sklasyfikowania gospodarstw domowych według grup społeczno-ekonomicznych.

1. **Gospodarstwa pracowników** – wyłącznym lub głównym źródłem utrzymania tych gospodarstw domowych są dochody z pracy najemnej, a dodatkowym źródłem utrzymania mogą być dochody z pracy na rachunek własny (w tym dochody z najmu) z wyjątkiem pracy w swoim gospodarstwie rolnym (działce rolnej), dochody z niezarobkowych źródeł, a także dochody z własności.
2. **Gospodarstwa pracowników użytkujących gospodarstwo rolne** – utrzymujące się z łącznych dochodów z pracy najemnej i użytkowania swojego gospodarstwa rolnego (działki rolnej). Na podstawie wyników uzyskanych ze spisu możliwe było wyodrębnienie tylko gospodarstw domowych utrzymujących się głównie z dochodów z pracy najemnej i dodatkowo z pracy w swoim gospodarstwie rolnym (działce rolnej) lub głównie z dochodów z pracy w swoim gospodarstwie rolnym (działce rolnej) i dodatkowo z pracy najemnej.
3. **Gospodarstwa rolników** – wyłącznym lub głównym źródłem utrzymania tych gospodarstw domowych są dochody z pracy w swoim gospodarstwie rolnym (działce rolnej), w tym z hodowli zwierząt gospodarskich, natomiast dodatkowe źródło utrzymania mogą stanowić dochody z pracy na rachunek własny (w tym dochody z najmu) lub dochody z niezarobkowych źródeł czy dochody z własności.
4. **Gospodarstwa pracujących na własny rachunek** – wyłącznym lub głównym źródłem utrzymania tych gospodarstw domowych są dochody z pracy na rachunek własny (w tym dochody z najmu) poza swoim gospodarstwem rolnym (działką rolną), natomiast dodatkowe źródło utrzymania mogą stanowić dochody z pracy najemnej lub w swoim gospodarstwie rolnym (działce rolnej), dochody z niezarobkowych źródeł lub dochody z własności.
5. **Gospodarstwa emerytów** – utrzymujące się wyłącznie lub głównie z emerytury, dodatkowe źródło utrzymania może pochodzić ze wszystkich pozostałych kategorii źródeł utrzymania.
6. **Gospodarstwa rencistów** – wyłącznym lub głównym źródłem utrzymania tych gospodarstw domowych jest renta – z tytułu niezdolności do pracy (renta inwalidzka), socjalna lub rodzinna, dodatkowe źródło utrzymania może pochodzić ze wszystkich pozostałych kategorii źródeł utrzymania.
7. **Gospodarstwa utrzymujących się z innych niezarobkowych źródeł** – wyłącznym lub głównym źródłem utrzymania tych gospodarstw domowych są dochody z niezarobkowych źródeł inne niż emerytura lub renta, natomiast dodatkowe źródło utrzymania może pochodzić ze wszystkich pozostałych kategorii źródeł utrzymania,
8. **Gospodarstwa utrzymujących się z dochodów z własności** – wyłącznym lub głównym źródłem utrzymania tych gospodarstw domowych są dochody z lokat kapitałowych (obrotu akcjami, obligacjami, zysków kapitałowych itp.), oddanych

w dzierżawę gruntów rolnych, odsetek od oszczędności, udziałów w zyskach przedsiębiorstw (dywidend).

Jest to nowa kategoria, gospodarstwa domowe utrzymujące się z tego źródła wcześniej były zaliczane do gospodarstw utrzymujących się z innych niezarobkowych źródeł.

9. **Pozostałe gospodarstwa** – są to gospodarstwa domowe pozostające wyłącznie lub głównie na utrzymaniu oraz gospodarstwa domowe o nieustalonym źródle utrzymania.

Mieszkanie

Mieszkanie jest to lokal składający się z jednej lub kilku izb, łącznie z pomieszczeniami pomocniczymi, wybudowany lub przebudowany do celów mieszkalnych, konstrukcyjnie wydzielony (trwałymi ścianami) w obrębie budynku, do którego to lokalu prowadzi niezależne wejście z klatki schodowej, ogólnego korytarza, wspólnej sieni bądź bezpośrednio z ulicy, podwórza lub ogrodu.

Przez pomieszczenie pomocnicze należy rozumieć: przedpokój, hol, łazienkę, ustęp, spiżarnię, schowek, garderobę i inne pomieszczenia znajdujące się w obrębie mieszkania, służące mieszkalnym i gospodarczym potrzebom mieszkańców.

W przypadku wieloizbowego lokalu lub domu indywidualnego (jednorodzinnego), w którym zamieszkiwało 2 lub więcej odrębnych gospodarstw domowych, zajmujących wyłącznie dla siebie odrębne izby i inne pomieszczenia, obowiązywała zasada, że jeśli w obrębie tego lokalu lub domu znajdowało się przynajmniej jedno pomieszczenie, takie jak: kuchnia, łazienka lub ustęp, użytkowane wspólnie przez te gospodarstwa domowe, to taki lokal lub dom stanowił jedno mieszkanie. Jeżeli nie zachodził przypadek wspólnego użytkowania wymienionych pomieszczeń, to zespoły pomieszczeń zajmowanych przez poszczególne gospodarstwa uznano za odrębne mieszkania.

Za **mieszkanie zamieszkane stale** uznano takie, w którym spisano jedną lub więcej osób i co najmniej jedną z tych osób uznano za faktycznie zamieszkałą.

Izba

Za **izbę** uznano pomieszczenie w mieszkaniu oddzielone od innych pomieszczeń stałymi ścianami sięgającymi od podłogi do sufitu, z bezpośrednim oświetleniem dziennym i o powierzchni nie mniejszej niż 4 m².

Izbami są pokoje oraz kuchnie spełniające powyższe kryteria. Inne pomieszczenia w mieszkaniu, takie jak: przedpokój, hol, łazienka, ustęp, spiżarnia, schowek, garderoba, alkowa, obudowana weranda, ganek, są pomieszczeniami pomocniczymi i nie uznaje się ich za izby.

W spisie wykazano odrębnie pokoje i kuchnie będące izbami. Spośród ogólnej liczby pokoi wyodrębniono pokoje wykorzystywane wyłącznie do prowadzenia działalności gospodarczej, to jest takie, które były wykorzystywane jako siedziby różnych firm, biur, kancelarii, gabinetów, pracowni, warsztatów, zakładów, itd. Pokoje te były spisywane tylko wówczas, gdy znajdowały się w obrębie mieszkania i nie prowadziło do nich oddzielne wejście z ulicy, podwórza lub ogólnodostępnego korytarza. Zostały one uwzględnione w ogólnej liczbie izb w mieszkaniu, ale pominięte w charakterystyce warunków mieszkaniowych gospodarstw domowych (np. przy obliczaniu przeciętnych: liczby osób na 1 izbę i liczby osób na 1 pokój).

Powierzchnia użytkowa mieszkania

Powierzchnia użytkowa mieszkania jest to suma powierzchni wszystkich pomieszczeń znajdujących się w obrębie mieszkania, a w szczególności: pokoi, kuchni (z oknem lub bez okna) alków, spiżarni, przedpokoi, holi, łazienek, ubikacji, obudowanej werandy lub ganku oraz innych pomieszczeń służących mieszkalnemu lub gospodarczemu potrzebom mieszkańców lokalu, bez względu na ich przeznaczenie i sposób użytkowania.

W powierzchni użytkowej mieszkania uwzględniono również powierzchnię pokoi wykorzystywanych wyłącznie do prowadzenia działalności gospodarczej (wykazanych w liczbie pokoi ogółem zgodnie z w/w zasadami), a także powierzchnię innych pomieszczeń wykorzystywanych do tej działalności, jeżeli nie prowadziło do nich oddzielne wejście z ulicy, podwórza lub ogólnodostępnego korytarza.

Do powierzchni użytkowej mieszkania nie zaliczono powierzchni: balkonów, tarasów i loggii, antresol, szaf i schowków w ścianach, pralni, suszarni, strychów, piwnic i komórek przeznaczonych do przechowywania opału oraz powierzchni garaży.

Powierzchnię sieni zaliczano do powierzchni mieszkania. Nie uznawano sieni za część składową mieszkania i nie wliczano jej powierzchni do powierzchni użytkowej mieszkania tylko wówczas, gdy:

- sień łączyła część mieszkalną budynku z częścią inwentarską lub gospodarską,
- w budynku znajdowało się więcej niż jedno mieszkanie, a sień użytkowana była wspólnie jako ogólnodostępny korytarz.

W budynkach indywidualnych (jednorodzinnych) będących w budowie, ale już częściowo zamieszkanym, w powierzchni użytkowej mieszkania uwzględniono tylko powierzchnię izb i pomieszczeń pomocniczych wykończonych.

Dane o powierzchni użytkowej mieszkań pochodzą z informacji podanych przez lokatorów, na podstawie posiadanych przez nich dokumentów, przeprowadzanych pomiarów

bądź posiadanego już wcześniej rozeznania, np. dla uzyskania dodatku mieszkaniowego lub innych potrzeb.

Urządzenia (instalacje) techniczno-sanitarne w mieszkaniu

W spisie wykazano urządzenia czynne jak i chwilowo nieczynne, a także te, które już zainstalowano w mieszkaniu, ale nie podłączono ich jeszcze do sieci. Nie spisano natomiast urządzeń, które na skutek znacznych uszkodzeń były nieczynne dłużej niż rok.

Jako wyposażone w **wodociąg** uznano mieszkanie w obrębie którego znajdował się kran z wodą bieżącą.

Ustęp spłukiwany – w spisie wykazano tylko urządzenia znajdujące się w obrębie mieszkań, spłukiwane wodą ze spłuczki podłączonej do instalacji wodociągowej.

Za **łazienkę** uznano pomieszczenie w mieszkaniu, w którym była zamontowana wanna lub prysznic bądź oba te urządzenia oraz instalacja odprowadzająca zużyta wodę na zewnątrz budynku (do sieci, do szamba lub do innych odbiorników).

Za **centralne ogrzewanie** uznano każdą instalację doprowadzającą ciepło (gorącą wodę, parę wodną lub powietrze) z centralnego źródła jego wytwarzania do poszczególnych pomieszczeń w mieszkaniu.

W zależności od źródła wytwarzania ciepła, mieszkania mogły być ogrzewane przez:

- **centralne ogrzewanie zbiorowe** – gdy ciepło do mieszkania (mieszkań) było doprowadzane (siecią ciepłą) z elektrociepłowni, ciepłowni, kotłowni osiedlowej lub lokalnej obsługującej więcej niż jeden budynek, jak również z kotłowni obsługującej tylko jeden budynek wielomieszkaniowy.
- **centralne ogrzewanie indywidualne** – gdy źródło wytwarzania ciepła znajdowało się w budynku jednorodzinnym (piec do centralnego ogrzewania zainstalowany we własnej kotłowni lub w innym pomieszczeniu, np. w piwnicy, bądź też zainstalowane było elektryczne ogrzewanie podłogowe) lub w obrębie mieszkania zlokalizowanego w budynku wielorodzinnym, np. piec do centralnego ogrzewania zainstalowany w kuchni czy łazience (tzw. instalacja etażowa).

Tytuł zajmowania mieszkania przez gospodarstwo domowe

Informacje odnoszące się do tytułu zajmowania mieszkania przez gospodarstwo domowe dotyczą tytułu prawnego do mieszkania, jaki posiadała w momencie spisu jedna lub więcej osób wchodzących w skład gospodarstwa domowego zamieszkującego w danym mieszkaniu.

Rozróżniano następujące tytuły prawne gospodarstw domowych do mieszkania:

- **własność budynku lub mieszkania** – dotyczy gospodarstwa domowego, którego członkowie mieszkają we własnym domu lub własnym mieszkaniu (w tym też gospodarstwa, które wcześniej zamieszkiwało mieszkanie z tytułu spółdzielczego prawa do lokalu własnościowego lub lokatorskiego, ale po wejściu w życie ustawy z dnia 12 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych, zostało ustanowione na rzecz jednej lub kilku osób z tego gospodarstwa prawo odrębnej własności tego lokalu z wpisem do księgi wieczystej),
- **spółdzielcze prawo do mieszkania** – dotyczy gospodarstwa domowego, w skład którego wchodzi członek spółdzielni mieszkaniowej, posiadający spółdzielcze prawo do lokalu własnościowego lub lokatorskiego,
- **najem** – dotyczy gospodarstwa domowego, które zamieszkuje na podstawie umowy najmu lokalu mieszkalnego, zawartej z właścicielem lub zarządcą budynku, w którym znajduje się lokal (w tym lokalu zamiennego lub socjalnego). Tytuł ten występuje we wszystkich rodzajach własności mieszkań, tj.: w mieszkaniach stanowiących własność spółdzielni mieszkaniowych, gmin, Skarbu Państwa, zakładu pracy, towarzystw budownictwa społecznego oraz osób fizycznych,
- **podnajem** – dotyczy z reguły drugiego lub trzeciego gospodarstwa domowego, którego członkowie mieszkają w charakterze sublokatorów, tj. osób podnajmujących odpłatnie izbę(y) w mieszkaniu, w którym jako pierwsze spisano gospodarstwo domowe głównego lokatora (najemcy, członka spółdzielni mieszkaniowej lub właściciela mieszkania),
- **pokrewieństwo** – z właścicielem lub głównym lokatorem mieszkania, jak również z tytułu dożywocia,
- **inny** – do tej kategorii zaliczono gospodarstwa domowe mieszkające:
 - w budynkach stanowiących własność instytucji wyznaniowych,
 - za pomoc w gospodarstwie domowym, np. za opiekę nad chorym lub dziećmi, za korepetycje,
 - za świadczenie pracy w gospodarstwie rolnym lub w innej działalności gospodarczej prowadzonej przez właściciela mieszkania lub domu,
 - jako pomoc charytatywna dla osoby (rodziny), która znalazła się w trudnej sytuacji, mieszkaniowej, za opiekę nad mieszkaniem,
 - bez tytułu prawnego jako tzw. dzicy lokatorzy.

Pomieszczenie niebędące mieszkaniem

Spisem objęto tylko te pomieszczenia niebędące mieszkaniami, które w tzw. krytycznym momencie spisu były zamieszkane.

Zamieszkane pomieszczenia niebędące mieszkaniami są to pomieszczenia, które w czasie spisu – z różnych przyczyn, np. losowych, przyjętego trybu życia – były jedynym miejscem zamieszkania osób tworzących gospodarstwo domowe.

Do pomieszczeń niebędących mieszkaniami zaliczono:

- **pomieszczenia** znajdujące się w trwałym budynku (mieszkalnym lub innym) **wybudowane do innych celów niż mieszkalne**, które nie zostały do celów mieszkalnych przebudowane, np. strych, pralnia, suszarnia, garaż, pomieszczenie magazynowe, inwentarskie lub gospodarcze (stajnia, obora, stodoła), pokój w hotelu, sala szkolna,
- **pomieszczenia półtrwałe** wzniesione do zamieszkania w nim rodziny lub pojedynczej osoby, z założenia przez ograniczony czas – zwykle kilku lat, np. tzw. “kontenery” lub baraki wzniesione dla osób dotkniętych klęską żywiołową (powodzian, pogorzalców), budynki tymczasowe zamieszkane do czasu wybudowania nowego domu,
- **pomieszczenia prowizoryczne**, np. szopa, komórka, chata,
- **obiekty ruchome**, np. barakowóz, wagon kolejowy, przyczepa kempingowa, jacht, barka.

UWAGI TECHNICZNE

W tablicach w części analitycznej mogą wystąpić drobne rozbieżności w sumowaniu danych (wyrażonych w liczbach bezwzględnych i względnych) na ogółem wynikające z automatycznych zaokrągleń.

Liczby względne (wskaźniki, odsetki) obliczono na podstawie danych bezwzględnych wyrażonych z większą dokładnością.

Informacje liczbowe w ujęciu odsetkowym zaprezentowano z jednym znakiem po przecinku i z uwagi na automatyczne zaokrąglenia mogą nie sumować się na 100%. Liczby te są poprawne pod względem merytorycznym.